

Saluki venner!

Våren har vært på sitt vakreste og vi nærmer oss høysommer. I løpet av denne tiden har Salukiutvalget konstituert seg og består nå av leder Joanna Engvik, kasserer Ann Kristin Børsum, Sekretær Ragne Buer, Helse/Rehab Bente Nystuen og ansvarlig for stoff til Mynden Ine Dyngeland. Vi i salukiutvalget ønsker å presentere hver og en av oss i en kort presentasjon slik at dere kan bli litt bedre kjent med oss. Utvalget har stått på og gjort en stor jobb i forhold til årets salukifest, salukispesialen 2019 og vi håper at dere som deltok hyggte dere. Vi er fremdeles så heldige at salukiutvalget også får hjelp av Renata Ewa Goel, Annelise Wettergren og Andrea Viktoria Haugland til å fortløpende oppdatere hjemmesiden vår, tusen takk til dem.

I denne utgaven av bladet vil salukifesten selvsagt få spalteplass og en dommerkommentar hører med. Dere vil få lese om vestlandets myndeutstilling i vår, en salukieier sine erfaringer fra introduksjonskurs i blodspor og dere vil få innblikk i en spennende utdanning. Vi vil selvsagt gjøre ære på lurecoursing

sportens vinnere og salukiutvalget har derfor bestemt at BIM også skal ha sin rettmessige plass sammen med BIR-lurecoursing. For dere som ikke kjenner sporten får vi en god innføring. Siden forrige Mynden har vi fått nye championer og importører som vi er glade for å nevne for dere, gratulerer til eierne, det blir spennende å følge dere videre.

I neste nummer av Mynden frister vi med hvordan oppnå spansk championat, vi får være med på reise gjennom et reisebrev, vi møter en salukieier og vi håper at vi får presentert stemningsrapporter fra salukispesialen 2019.

Hvis dere gleder dere i nærheten av så mye som meg til Mynden kommer så forstår dere hvor viktig det er at dere sender inn bilder og stoff av små og store begivenheter som kan inspirere og underholde oss salukieiere, for jeg tør påstå at er det noe som er interessant for salukifolk, så er det alt som finnes av salukistoff. Send gjerne tips og ideer også til Inedyng@bkkfiber.no eller ine tlf 93665392. Da gjenstår det bare å ønske dere god lesning og en riktig god sommer!

For Salukiutvalget Ine Dyngeland

SALUKI NORGE

Presentasjon av salukiutvalget

Joanna Engvik – leder

Hei!

Jeg heter Joanna Małgorzata Engvik og er nyvalgt leder i salukiutvalget. Jeg bor i Rakkestad i Østfold sammen med min samboer og våre 6 Salukier.

Min første mynde var en whippet, men drømmen var en Greyhound som endte med at denne drømmen ble til en Afghansk mynde. Gjennom mine afghaner venner ble jeg introdusert for saluki rasen.

I stillhet beundret jeg denne rasen i mange år, og jeg visste lenge at min neste hund skulle bli en saluki.

Min første saluki var svenskfødte Ritzas Phantera, og hennes kallenavn var «Tera», en fantastisk hund som oppfylte alle mine drømmer. Hun flyttet inn i mitt liv i april 2003.

Da jeg planla mitt første valpekull føltes det naturlig å bruke hennes navn. I 2006 fikk jeg derfor kennelnavnet «Min Tera» godkjent av FCI.

Det er født kun 3 valpekull med prefiks Min Tera og av dem er mange blitt champions og noen har gått videre i avl.

Jeg er veldig interessert i helsen og temperamentet til salukien og jeg har hjulpet til med å arbeide fram NCL test og har gitt DNA prøver ifra mine hunder til fremtidens gen- forskning.

Jeg har jobbet i Salukiutvalget i flere år som utvalgsmedlem og har nå i over et år allerede vært Salukiutvalgets leder. ●

Ann Kristin Børsum – kasserer

Hei!

Jeg heter Ann Kristin og er 55 år, bor i Hokksund med mann og 4 salukier. Jeg fikk min første saluki i 1990, fra kennel Caravan sitt J-kull, men på grunn av astma/allergi hos barna så måtte jeg gi ham fra meg. Min neste saluki fikk jeg i 2006, også hun fra kennel caravan, Caravan Yaz Yasirah og bare 8 måneder senere så kom det enda en, Caravan Zariefa, en sletthår. Jeg har foreløpig avlet frem et kull under prefixet Yazasirah's og planene for flere kull ligger der. Jeg beholdt Aysha fra dette kullet. Salukiflokken har økt fra tre til fire og siste tilskuddet kommer fra kennel Dhawati, Dhawati Aisha Ramad, til daglig kalt Lilo.....så nå har jeg altså to korthårede og to langhårede salukier. Utstilling er egentlig ikke helt min greie, du treffer meg oftere på

en coursingbane enn på utstilling. Jeg har tatt på meg jobben som kasserer i utvalget og har allerede et begivenhetsrikt år bak meg. ●

Ragne Buer – sekretær

Hele livet har jeg hatt hunder. Det har vært golden retriever, vorster og border collie. Alle har vært forskjellige, men alle har jeg hatt et nært forhold til. For noen år siden overtok vi en saluki. Shamsha kom til oss sju år gammel, opprinnelig fra 2001- kullet til Caravan. Vi ble fort veldig glade i Shamsha og gjennom henne oppdaget vi saluki. Hun var en tillitsfull, sjarmerende og snill hund. Da hun døde nesten 16 år gammel var vi litt i tvil om vi skulle ha hund igjen, men da vi kom i kontakt med Bente Nystuen i Drammen og hennes valper, ble all tvil fort feid til side. Sjarmtrollen «Night» ble vår hjerteknuser fra første stund av og er det fortsatt. Vi hadde aldri vært på utstillinger med våre hunder tidligere, men gjennom miljøet rundt Night, fikk vi kontakt med «saluki-familien». Vi må tilstå at vi fort ble bitt av basillen og har fått en ny og givende

hobby. Vi har vært på en rekke utstillinger med Night og vi har kommet i kontakt med hyggelige, entusiastiske og stolte saluki-eiere. For tiden har vi også «Guri», søsteren til Night som er hos oss for en periode. Det gir ekstra liv i huset. Begge hundene er snille, morsomme og tilitsfulle. Jeg har gått av med AFP-pensjon og Night og Guri gir meg trim hver dag og utrolig mye glede. Ja, de betyr mye for min livskvalitet. ● →

Bente Nystuen – helse/rehab

Hei!

Mitt navn er Bente Nystuen. Jeg bor på Konnerud med 4 Salukier og 2 Settere (tvillingene, Anna og Alexander eier hver sin Setter).

Jeg har bestandig vært svak for Mynder, da jeg drev med ballett i mange år, og syntes at de var så elegante som en ballett danser der de svevde av gårde. Jeg leste om mynder at de er sære og kunne bli nervøse i urolige omgivelser, og med 3 barn som ikke var av den stille typen ble det til at jeg ventet til de ble store og to av barna hadde flyttet ut.

Min første Saluki fikk jeg i 2010. Det er en Saluki tispe som lyder navnet Aisha. Hun kommer fra Elisabeth Broch i Oslo.

Min andre Saluki tispe, Haillee fikk jeg i 2013 fra Marie Palmqvist i Sverige. Saluki nummer tre kom i 2014 og heter Imre, en Saluki hann fra Mary-Ann Axelsson i Sverige. Saluki nummer fire er en hann fra kullet til Aisha og Imre, Hala Angel's Atif Midnight.

Jeg hadde aldri sett for meg at jeg skulle løpe i utstillingsringen, men våren 2011 bar det på utstillings kurs. Sommeren samme år debuterte Aisha og jeg på utstilling i Drammen og Lier. Siden har jeg stilt både i Kristiansand og Trondheim. I Strømsholm Sverige i 2015 stilte jeg kun med Haillee og Imre.

I 2015 ble Imre lurt med på et stevnemøte med Aisha, uten at noen 2 beinte så det, det resulterte i et kull på 11 valper (selv hadde jeg ingen planer om at Aisha skulle brukes i oppdrett og Imre var altfor ung, utestet var

de også). Jeg har hele tiden sagt at naturen og universet spilte på lag for de 11 små. Aisha var i tillegg meldt på til utstillingen på Strømsholm. Hadde jeg visst hva de to hadde drevet med, så hadde jeg tatt affære.

Jeg utdanner meg til Hundeterapeut, se artikkelen «Det er aldri for sent å realisere drømmen»

Jeg gleder meg til å jobbe i Saluki utvalget, og regner med å lære masse om alt det innebærer.

Ine Dyngeland – ansvarlig for stoff til Mynden

Hei, jeg heter Ine og har ønsket meg hund hele livet og er først nå i voksen alder den lykkelige eier av to salukier som er diametrale motsetninger- og jeg elsker dem begge. Jeg har ikke hatt hund før jeg fikk mine to herlige salukier. Har man først fått en saluki, så ønsker man seg raskt en til har jeg hørt. Myndesyken kalles det og den diagnosen tok jeg på «strak arm». Jeg har alltid likt mynder og da vi diskuterte rasevalg så falt min datter for salukien og slik ble det. Jeg er også «bitt av utstillingsbasillen» fordi jeg simpelthen får alle de kjekke ingrediensene i en pakke; saluki (det beste), konkurranse, hyggelige medmennsker og gode kaker fra kiosken. Vi farter rundt i Norge med bil, men har fremdeles ikke forsøkt oss i «det store utland». Salukiene mine er Amasonelands Peer Gynt Serenade, noe som er litt tungt å rope på innkalling, så han har fått daglignavnet Marvin. Nå er vel ikke akkurat innkalling Marvin sin sterkeste side, men det hender at han kommer når jeg roper. På grunn av denne litt «nonchalante» holdningen til grunnleggende lydighet så får han bare løpe løs på de bratte beitemene her hjemme på gården. Han er en glattthåret staselig kar på 5 år som gir ordet verdighet mening. Den andre salukien er vår sorte banditt. Han heter Ta'zim Khaziin med daglignavnet Mokasin. Han er en langhåret utgave som akkurat har passert to år og som er overalt og finner på det meste hele tiden. Når jeg roper på ham, så kommer han alltid løpende så ørene flager (vi sparer til lange ører) og når jeg ser ham dypt inn i øynene så ser jeg at «alle fluene inne i hodet» letter samtidig. Han elsker å leke og sorterer ivrig i sin velfylte lekekasse. Vi holder til på et lite småbruk med sauer øverst i en dal på vestlandet, hvor «ingen skulle tru at det gikk

an å bu». Her trives vi veldig godt og vi nyter daglige turer i fjellet. Foruten mine to salukier så bor jeg sammen med min mann og vår yngste datter som til høsten gjør som sine to andre søsken, flytter for å gå på skole. Selv om min erfaring knyttet til det å representere utvalg er begrenset, så gleder jeg meg til å yte mitt beste for salukiutvalget og håper og oppfordrer alle til å sende inn ideer, begivenheter og bilder til Mynden slik at bladet blir til glede for oss alle.

Foto: Ruth Dyngeland

Bergen og Omegn myndeutstilling

Foto Ine Dyngeland

Helgen 6. og 7. april hadde Bergen og Omegn myndeclubb sin myndeutstilling 2019. Dommer var Wim Wiersma. Det deltok 12 salukier på dette arrangementet. Vi kunne med glede konstatere at det kom tilreisende fra både Sverige og østlandet. Premiebordet var velfyllt, kafeen inneholdt det den skulle og vi hadde i tillegg et stort loddssalg med mange flotte gevinster. Alt var duket for en festdag. Oppdretterne til vestlandets hvite prins, Kabeerah Barahir kom med kullsøsken, mor og en nydelig veteran som er mormor til vestlandsprinsen.

Mormor, Seadis Elektra, avsluttet sin karriere som utstillingssaluki på denne utstillingen. Hun ble BIR veteran og BIS 2 Veteran med en dommerkritikk som virkelig var henne verdig: «12 years. What a treat to judge this elderly lady in this condition and in these beautiful

bodylines. Exc strong head still elegant. Beautiful long neck. Lovely carried ears. Still good teeth. Well placed shoulders. Lovely flowing topline. Deep brisket and lovely underline. Moves with lots of drive, still. Easy and far reaching not entirely straight coming towards me. Compliment to her owner.”

For første gang hadde vi også deltaker i brukshundklassen. Dette er en klasse som vi ikke har hatt på utstillingen vår før, antagelig fordi lurecoursing dessverre ikke er en aktiv sport på vestlandet. Det var derfor veldig gøy å se flotte Sinaxs Chamsin i lett sveis i utstillingringen. Han ble 2.BHK med Exc og CK og BIS brukshund.

Den gjeveste prisen gikk velfortjent til Amasonelands Midsummer Hippolyta som ble BIR. Det som var ekstra stas på denne utstillingsfesten var at oppdrettet til Amasoneland ble representert med både BIR og BIM (Amasonelands Peer Gynt Sereande). Vi gratulerer Anne Berit Engebakken med to vakre salukier fra oppdrettet og eierne som viste dem og fikk frem det beste i dem.

Tusen takk for besøket til alle tilreisende og takk for innsatsen til oss lokale, spesielt til Anne Mette Mikkelsen, som er «primus motor». Neste år har vi 10 års jubileum. Vel møtt! ●

Fremadstormende og velviste Badavie Dimora ble BIR junior og BIS 3 junior, ham gleder vi oss til å følge videre.

Salukispesialen 2019

1 juni 2019 ble salukispesialen 2019 arrangert ved Borrehaugene hvor Joanne Mahon fra England, kennel Iskandraya var invitert til å dømme våre vakre salukier. Dommeren har berømmet både arrangementet og den høye standarden vi har på salukiene våre i dommerkomentaren etter bedømmelsen hun gjorde. Planleggingen av årets spesial har foregått i lang tid med søknadsprosesser, bestilling av sløyfer, sponsorer og andre praktiske forberedelser med organisering og planlegging på utstillingsområdet både før, under og etter utstillingen. Vi håper at alle fremmøtte hygget seg og setter pris på at det arrangeres spesial hvor salukifolk møtes og hvor fokuset er på rasen vår. Vi klapper oss litt på skulderen og sier vel blåst.

Tradisjonen tro ble det også arrangert felles lunch med et lunchbord som kunne friste selv den mest kresne. Vi må få takke dem som

bidro og hjalp til slik at bordet ble både dekket og ryddet.

Finalene som ble arrangert var:

- BIS/BIM valp- ingen påmeldte
- BIS/BIM junior
- BIS/BIM unghund
- BIS/BIM Brukshund
- BIS/BIM Veteran
- BIS Monorchid
- Beste hode og uttrykk
- Beste bevegelser
- Beste salukipar
- Beste oppdretter
- Beste avlsgruppe
- BIS/BIM Salukispesialen

I tillegg ble lurecoursingvinnere og utstillingsvinnere fra 2018 æret.

BIS junior

Sharwassim Faizah

Eier Mariie Sandin Sverige,
Oppdretter Camilla Haglund
Sverige

Dommerkritikk: 9 1/2 month old cream bitch of classic type w/ excellent expression. Nice dark eye w/ good pigmentation. Long neck, well placed shoulders and upper arm. Good deep brisket, with a nice tuck-up. Slight rise over the loin. Long wide croup, with a low tail-set. Wide 1st & 2nd thigh. Good feet. Sound mover, but unfortunately wouldnt be handled today.

Foto Joanna Engvik

Foto Anne Grethe Kleffelgård

BIS unghund**Hikmat Hariza Danone**

Eier Camilla Haglund Sverige, Oppdretter
Vladislava Hradecka Tsjekkia

Dommerkritikk: Gold grizzle. Beautiful compact bitch w/ everything in the right place. Beautiful head and expression. Nice eye shape and dark pigmentation. Good length of neck. Beautiful front assembly. Excellent depth of brisket w/ nice spring of rib and well ribbed back. Correct rise over the loin. Long, strong and wide croup, with good width of 1st and 2nd thigh. Correct feet and low hocks. Lovely tail-set. Light, free easy movement. A beautiful bitch.

BIM unghund**Conrad av Min Tera**

Eier Joanna Engvik, Grzegorz Kurcewicz,
Joanna Engvik Norge

Dommerkritikk: Fine silver grizzle. Still needs to mature, but has everything to fulfill the promise of a nicely made, typical, desert type saluqi. Lovely head & expression, with nice dark eyes. Long neck into well placed shoulders with good return of upper arm. Fine bladed bone. Good feet. Deep brisket, with wide first and second thighs. Easy movement, but needs to tighten in front. Pigment needs to improve w/ age.

Foto Joanna Engvik

BIS brukshund

Qatiifah Amal Amirah

Eier Linn Mari Sørgård Norge, Oppdretter
Bente Waldal og Linn Mari Sørgård Norge

Dommerkritikk: Beautiful black tricolour bitch, w/ everything you would want to see in a classic saluki. Nice head & expression, long neck into well laid back shoulders. And excellent return of upper arm, so that she stands over herself. Excellent top line, w/ slight rise over the loin. With pin bones slightly higher than the withers which is correct for the breed. Excellent depth of brisket w/ a nice spring of rib to a neat tuck-up. Long, wide croup. Excellent tail-set. good width of 1st & 2nd thigh width. Very good movement coming and going and in profile. Light, lifting, effortless movement.

BIM brukshund

Bisotti Dani Diinaamiit Noor Inca

Eier Kristin Roaas Norge, Oppdretter Evy Fredhjem Norge

Dommerkritikk: Light chocolate grizzle. Lovely type. Beautiful conformation w/ good expression and good length of neck. Nicely laid-back shoulders w/ good return of upper arm. Nice long knuckled-up feet - best of males in this respect. Deep brisket, well sprung rib cage. Good length of loin w/ correct rise. Excellent, strong, wide croup w/ wide thighs. Light, easy movement. Well muscled. Could be slightly more positive in front, but a nicely made dog, overall.

BIS Veteran

Caravan Cantara Ila Masudah Itheram

Eier Bente Waldal Norge, Oppdretter Yvonne Liselott Lotta Brun Norge

Dommerkritikk: Ten year old, black tricolour of beautiful make and shape. Strong foreface. Nice dark eye. Good length of neck

into well placed shoulders. Excellent fill in front. Good front assembly. Fine bladed bone. Good feet. Correct topline w/ slight rise over loin. Nice brisket, well sprung and nicely cut-back. Excellent length and width of croup. Low tail-set. Wide 1st & 2nd thighs. Nice low hocks. Positive movement coming and going w/ a nice easy side-action.

BIM Veteran**Michaelkors**

Eier Marie Branden Sverige, Oppdretter Leonardo Galliano Italia

Dommerkritikk: Stunning black and white parti-colour. Classic type w/ lovely, soft, expression. Nice dark eye and good pigmen-

tation. Long neck into well laid shoulders. Correct topline with slight rise over the loin. Good return of upper arm, w/ deep brisket. Well cut-back ribcage. Good length of loin. Long strong croup w/ lovely tail-set. Strong 1st & 2nd thighs. Sound movement coming and going and nice and light on his feet

BIS Monorchid**Noor Inca Bar Caramel**

Eier Kristin Roaas Norge, Oppdretter Kristin Roaas Norge

Beste hode og uttrykk**Ta'zim Kalilah Sinaxs**

Eier Geir Tore Land og Kenneth Karlsern Norge, Oppdretter Marie Palmquist Sverige

Beste Bevegelse**Qatiifah Amal Amirah**

Eier Linn Mari Sørård Norge, Oppdretter Bente Waldal og Linn Mari Sørård Norge

Beste salukipar

Noor Inca Bar Mocca og Noor

Inca Bar Caramel

Eier Kristin Roaas Norge,

Oppdretter Kristin Roaas Norge.

Beste oppdretter

Kennel Min Tera,

Oppdretter Joanna Engvik Norge

Dommerkritikk: Deltar med katalognr. 0001, 0010, 0019, 0026 og 0039. A breeder's group of 5 dogs and bitches who all display a similar type, bred from 3 different combinations. Similar for type, expression and profile. A lovely group of dogs

Beste Avlsgruppe: Andromeda Av Min Tera

Eier og oppdretter
Joanna Engvik

Dommerkri-

tikk: Deltar med katalognr. 0001, 0010, 0019, 0026 og 0039. A breeder's group of 5 dogs and bitches who all display a similar type, bred from 3 different combinations. Similar for type, expression and profile. A lovely group of dogs. The progeny look very much like her dam

and she has thrown her type to offspring from various matings.

BIS Salukispesialen

Hikmat Hariza Danone

Eier Camilla Haglund Sverige, oppdretter
Vladislava Hradecka Tsjekkia

Dommerkritikk: Se BIS unghund

BIM Salukispesialen

Sinaxs Damir

Eier Jorunn Land og Per Helge Land Norge,
Oppdretter Geir Tore Land og Kenneth Karl-
sen Norge

Dommerkritikk: Mature black tricolour.

With a classic head and expression. Good length of neck, well laid shoulders. Good front angulation. Fine bladed bone. Good depth of brisket. Would prefer slightly more spring of rib. Strong loin and nice, long wide croup. Excellent tail-set. Excellent 1st & 2nd thigh. Excellent muscled/condition. Correct, long, knuckled-up, feet. Light movement behind, could be slightly more positive in front for perfection.

Endel av programmet på spesialen var å hedre de 10 beste utstillingsalukiene i 2018 og alle de tilstedeværende fikk tallerkenstore praktfulle sløyfer etter ærsrunden i ringen. De vakre salukivinnerne 2018 ble behørig presentert i forrige Mynden og vi gratulerer hunder og eiere enda en gang.

I år ønsket salukiutvalget å hedre både beste lurecoursinghund og lurecoursinghund i motsatt kjønn 2018. Dette er noe som salukiutvalget ønsker å føre videre i de kommende årene. Vi gratulerer to flotte sportsutøvere og eierne deres.

Beste lurecoursingsaluki 2018

Qatiifah Amal Amirah

Eier Linn Mari Sørgård Norge, Oppdretter
Bente Waldal og Linn Mari Sørgård Norge

Beste lurecoursingsaluki

motsatt kjønn 2018

Sinaxs Chamsin

Eier Jorunn Land og Per Helge Land Norge,
Oppdretter Geir Tore Land og Kenneth Karl-
sen Norge

Oppsummert så er inntrykket vårt at saluki-
spesialen ble den salukifesten som vi ønsket oss
til tross for at været ikke var helt optimalt og
i neste nummer håper vi at vi kan glede dere
med stemningsrapporter fra dagen. Gratulerer
til både vinnere og deltagere, dagen hadde ikke
blitt den samme hvis det ikke var for dere. ●

NORWEGIAN SALUKI SPECIALTY SHOW 02/06/2019

IMPRESSIONS FROM THE JUDGE

I would like to thank the Norwegian Saluki Club and the Norwegian Sighthound Club for extending me the honour and privilege of judging at your friendly, very well-organized Saluki specialty. My grateful thanks to my ring steward, Gro Torseth Andreassen, my writer, Ole Christian Borsum, and the Committee who all worked tirelessly and kept everything running smoothly throughout the day. All the hard work that goes on behind the scenes is seldom seen or acknowledged but the organization was exemplary and the buffet lunch cannot pass without a mention as it was, in fact, a splendid banquet. The hospitality shown by the Committee was second to none and the setting for the show at the Midgard Viking Centre was exceptional. Thankfully the light sprinkling of rain quickly dissipated to make for ideal showing conditions for most of the day. My most grateful thanks to each and every exhibitor for giving me the honour and pleasure of judging your lovely hounds and for accepting my decisions so graciously. Several classes were very closely contested, where I was forced to split hairs between quality hounds, and who might change places on another day, which speaks to the overall high quality of Salukis in Norway. I was especially pleased to find that all the Salukis, without exception, were without any exaggeration, in particular no over-angulation in the rear, no topline that slope away to the rear and no elongated or ewe necks which are all anathema to the breed but which are now seen in many countries.

I found the quality of both dogs and bitches to be of a very high standard and almost without exception they were presented in good, clean, well-muscled condition. All the hounds displayed a correct, typical outline for the breed with a slight rise over the loin – thankfully, no flat backs to be seen. It came as a surprise to me

that all the hounds displayed correct light, lifting and effortless movement in the rear. Even those who moved wide behind when setting off settled into correct rear movement showing sufficient drive and almost without exception all had excellent long, wide croups with correct, wide first and second thighs, all of which are so crucial for sufficient muscle attachment for an endurance hound. Let's hope it remains that way because these correct conformational points are a real asset to the breed in Norway.

In some countries we are now seeing flat backs with no rise over the loin, short steep croups and thin, weedy thighs which have insufficient musculature, also high hocks and hounds lacking drive in the rear. Hopefully Norwegian breeders will steer clear of importing these faults and it was a genuine delight to see that these problems have not crept into the breed here.

However, when it came to front movement I found quite a few hounds who were short stepping or paddling because they did not have the well-laid back shoulders and return of upper arm called for in the breed standard. The importance of correct angulation in the forequarters cannot be stressed enough as it is responsible for carrying 60% of the dog's weight, supports their centre of gravity and to a large extent determines the speed and stamina of the hound – it does in excess of 40% of the work in galloping. A well laid back shoulder with good return of upper arm allows for maximum forward reach at the gallop giving an advantage to the well-constructed hound who requires less steps and therefore less energy to cover the same amount of ground as a hound who has poorly laid back shoulders. When running your hand down the neck there should be quite a long gap from the base of the neck to the top of the shoulder blades which should be set on smoothly so there are no →

lumps or bumps. A hound seen trotting around the ring with correctly laid back shoulders and return of upper arm should display sufficient reach of the foreleg so that the tip of the toes reach to an imaginary vertical line drawn straight down from the tip of the nose. If the stride is too long or too short it costs the dog extra energy to go from point A to point B so correct front anatomy serves many functions.

Correct lay-back of the shoulders and good return of upper arm also provide correct fill-in of the forechest. This is because the shoulder blade and forearm are only joined to the rib cage by muscles, tendons and ligaments, not by bone. The ribcage is slung between the two forelegs in a cradle of muscle and, if everything is in the right place, that muscle provides fill-in of the forechest. We are not looking for a pro-sternum, like a Dachshund, but sufficient fill of forechest so there is not the inverted V of the breastbone showing. Even if you don't understand shoulder and upper arm angulation it is easy to see if the forechest is well filled-in or not. If it is not, it indicates that there is a lack of forequarter angulation. Correct angulation can be seen from the moment a puppy is born and while the musculature improves with age and condition you cannot change the basic structure of the dog. Many long-term breeders say that it takes a minimum of 8 generations of careful breeding to correct poor front angulation – one of the reasons that only the best should be bred to the best. Breeders need to take care that their choice of stud dogs are only those with correct forehand angulation, preferably coming down through the sire's line from many generations of correct angulation, otherwise this problem will only become more entrenched and wide-spread in the breed. I applaud the Norwegian breeders for maintaining typical hounds though some improvement is needed in this specific area.

The other conformational fault that I noticed in a number of hounds was short, upright pasterns. Pasterns need to be of moderate length and slightly sloping for good shock absorption at the gallop and flexibility when turning at speed. Straight pasterns, frequently found in combi-

nation with a straight upper arm and / or an upright shoulder, causes the shockwaves of the gallop to be transmitted straight up the leg. Feet also need watching as they should be quite long, well knuckled-up and with good padding.

One must always consider that the Saluki evolved to be a totally unique athlete in the animal kingdom. In order to bring down a Dorcas Gazelle, the type commonly found in the Middle East, a Saluki would need to gallop for long distances of 15 - 25 kilometres at a constant speed of 50 – 60 kph. They need extraordinary stamina for the chase because firstly, once they sight their prey they have to run towards it, then run fast enough to keep their prey in sight until the gazelle begins to tire, and finally be able to put on a sprint at the end of the course in order to bring it down. There is no other animal in the world who has the physique to fulfil this phenomenal feat; most other speedy hunters, like cheetahs and lions, are reliant on the element of a surprise attack and a short course of a few hundred metres to capture their prey. In the entire animal kingdom it is only the Saluki who evolved to fulfil this function single-handedly rather than being reliant on other pack members to help in a long chase, like the African Wild Dog or the wolf. Therefore, the body has to work like a well-oiled machine with no weak or exaggerated parts, allowing the hound to move with maximum efficiency, which in turn costs him the least amount of energy and provides the speed and stamina required for a marathon chase. It should also be remembered that the breed standard was developed by a group of owners who had imported proven gazelle hunting Salukis of various types, who all agreed that their dogs had exactly the same conformation regardless of their hound's country of origin or type. This means that the Saluki who excelled at hunting gazelle in Turkey or Iran had the same underlying conformation as the hounds that came from Syria, Jordan, the Sinai desert or elsewhere, regardless of other superficial differences such as size or strain. It is helpful to familiarize ourselves with photos of Salukis from the earliest photographic records from the late 1800's to the 1980's or

early 1990's to see what correct Salukis looked like and aim to preserve those same anatomical features. After that time a lot of changes started to creep into the breed as a direct result of poor selection by breeders and / or those who bred for fads or fashions of the show ring.

Whether we are owners, breeders, judges, exhibitors or puppy buyers, we are all the guardians of the breed and must always strive to select and maintain correct conformation and not to change it for the sake of show ring wins or fashion, or simply because the importance of correct conformation is not clearly understood by the breeder. In order to preserve the Saluki which we inherited from hundreds of generations past, all breeders should have sufficient knowledge about correct Saluki conformation and understand why each element of the breed standard is so very important in order to select breeding mates of the best quality. It is not necessary that every bitch is bred from unless she is of the quality required to produce the next generation. Oftentimes breeders select a top winning male to use at stud but in today's show world, the top winning male can often be nothing more than a generic type dog who is lacking important breed-specific points, who carries exaggerations, and who doesn't have correct breed conformation. He is likely to be a flashy dog with flashy movement with a jumbled, diluted pedigree that cannot reproduce his good points but only serves to create more exaggerated progeny. It is only through very careful selection of breeding partners that our hounds of the future will still be able to fulfil their function even though they don't need to catch a gazelle for our dinner! It is prudent to point out that it is not our prerogative to change the Saluki that was created through the harsh selection process of survival of the fittest. In the past, tribal hunters relied on Salukis to provide them with protein (it is known that they were anaemic), and only the best hunter was bred to the best hunter so all other hounds were eliminated from the breeding process and gene pool, however, in modern times, usually the quality of the puppies produced is only as good as the knowledge of the breeder because they are

the ones who have to select what to improve or eliminate from their breeding programs. In this respect, not all breeders are equal. Also, many of today's hounds can excel on the race track or in lure coursing but sadly neither of these pursuits can emulate the rigours of hunting a gazelle, so we can't test their speed and stamina. In any event, the breed standard must remain our blueprint for the breed and we must all be vigilant about our selections for the future Salukis. Small changes in conformation can mean that the formidable hunter we call a Saluki becomes just another sighthound who is incapable of the great speed and endurance required of a marathon galloper. It must also be remembered that the opinion of any judge is only as good as their specific knowledge of Saluki conformation and their understanding of why correct conformation is so important. In this respect not all judges are equal either.

Lastly, as a point about health, I noticed several hounds who had periodontal problems with bleeding, swelling or redness along the gum margin. Dental cleanliness is of great importance as the bacteria in the gums can spread through the bloodstream to the heart causing heart disease. It is a simple matter to give a daily amount of seaweed powder, such as Plaque Off, followed by a dental chew or raw peeled carrot which will eliminate the plaque and help prevent tartar from forming.

In closing, I would like to reiterate that despite the criticisms and cautionary notes I have mentioned above that the overall quality of the hounds I judged was of a very high standard. The breeders are to be congratulated for maintaining the true Saluki and the owners for rearing their puppies carefully and bringing them on to fulfil their early promise. I hope that in years to come that the correct Saluki continues to thrive in Norway. Thank you once again for the opportunity to have judged your lovely hounds.

*Joanne Mahon
Judge*

LURE COURSING (LC)

av Jorunn Land

Lure Coursing er en simulert harejakt som går ut på å jage et kunstig bytte (luren) rundt omkring på et jorde. Luren, som vanligvis er laget av lette plaststrimler, er festet i en tynn line som spoles inn av en maskin. Lina går i sikksakk på jordet via et antall trinser som er festet i bakken, og hensikten er at hundene skal følge luren til den går i mål.

Dette er vår bruksprøve for oss som har mynder samt faraohund, etnahund, podenco og podengo.

FORMÅLET med denne hundesporten er å bidra til at hundene skal kunne opprettholde sin opprinnelige karakter og utseende, og være et mål på deres naturlige jakttegenskaper, deres evne til å effektivt å utnytte sin opprinnelige kapasitet for hurtighet og smidighet, samt legge ned et bytte. Dette skal ikke gå ut over hundens sosiale oppførsel i kontakt med andre hunder og mennesker.

Sporten er i stor grad knyttet til mynderasene og deres naturlige jakt- og løpstrang. Hundene jakter rasevis i par, og får individuelle poeng etter gitte regler og retningslinjer. Delmomentene som bedømmes er hundenes:

1. bevegelighet
2. fart
3. utholdenhet
4. entusiasme
5. jaktevne

En hund kan begynne på sine lisensløp tidligst 2 måneder før den kan delta på offisiell prøve (whippet og mindre raser 13 mnd/ øvrige raser

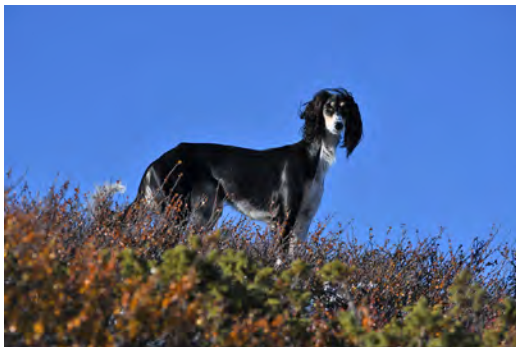
15 mnd). Hunden kan delta på lc - prøver til og med det året den fyller 8 år.

For å være med i denne sporten og konkurrere trenger man 3 godkjente lisensløp hvor den løper i par med en annen hund. Når hunden har fått lisens vil den få sin egen personlige lisensbok og du må betale årsavgift hvert år. Du får da et årsmærke som skal klistres inn i boka. Les mer på lurecoursing.no. ●

Qatiifah Amal Amirah «Hanna» – Årets LC saluki 2018

Hanna er valpen vi beholdt fra A-kullet, hun utpekte seg tidlig og var valpen vi overhode ikke kunne skilles med. Hanna er nok en av de særeste, og rareste mynden jeg har hatt. I tillegg er hun også den med størst personlighet. Om vi er på tur i 1 time, eller 6 timer har hun alltid like stort pågangsmot. Hun har mange kvaliteter jeg verdsetter høyt.

Når det kommer til lure coursing hadde jeg ikke spesielt troen på at hun skulle bli noen god lure coursing hund, men så grundig feil kan man ta. Hanna løper etter filla med stor iver og elsker å jakte plastikk. I løpet av 2018 sesongen har hun gjort det utrolig bra, og fikk sitt norske og svenske lure coursing championat i en rekord fart. Hun ble også nordisk utstillings champion i fjor, så hun har visst seg godt frem på begge steder. I 2019 sesongen har hun foreløpig kun

to starter, hvorav en første plass, og en andre plass, så vi ser frem til resten av sesongen også. Til daglig finner du oss som regel på en fjelltopp, vi tilbringer mange timer i skogen daglig, og aller helst på fjellet. På vinteren går vi på ski, og Hanna er faktisk en flink trekkmynde også. ●

C.I.B.P. NORD UCH N SE LCCH Sinaxs Chamsin

Vi startet ikke hans karriere angående LC før sommeren 2016. Da var han 4 år. Han seilet inn i mål med 4 cert og 1 cacil på de fire første løpene sine. Og etter bare 9 løp, der 7 var i Norge og 2 i Sverige så kunne han titulere seg med N SE LCCH.

Vi er så UTROLIG stolt av ham. For med en påkjørsel av bil (2014) der livet hans hang i en tynn tråd pga indre blødninger i ene lungen og punktert lunge på den andre og med en liten brist i ene skulderen så er det en utrolig PRESTASJON han har gjort synes vi. ●

Det er aldri for sent å realisere drømmen

tekst Bente Nystuen

Jeg har nesten bestandig hatt hunder. For det meste settere, men hadde en puddel på 70-tallet og en dachs på 90-tallet. Har drømt om å ha mynde siden tenårene. Jeg fikk min første saluki tispe i 2010. Saluki tispe nr 2 i 2013, og en Saluki hann i 2014. Hadde et kull med 11 valper, Hala Angels A-kull i 2015, selv har jeg beholdt en hann hund fra kullet. Hunde flokken inneholder også en Gordon setter tispe på 10 år og en Engelsk setter tispe på 8 år.

Våren 2016 hang jeg meg på noen webinarer som ble holdt av Line Østerhagen som driver Nordisk heste- og hundeterapi skole i Brumunddal.

Webinarene angikk hunde og hestepager (ikke at jeg har hest, men jeg syntes det var interessant lærdom). Og foredragsholder var kunnskapsrik og la frem stoffet på en forståelig og fengslende måte.

Line informerte også om skolen hun drev, deriblant hundemassasje, over 1 år. Etter en telefonsamtale med Line ble jeg overbevist om at dette var noe for meg.

I løpet av høsten ble interessen for å lære mer bare større og større, så på nyåret 2017 bestemte jeg meg for å melde meg på 2 år til.

Første år massasje på hund: anatomi og fysiologi, diverse massasje-teknikker, stretching, journalføring pluss mye mer.

Tok laserkurs i 2017 (Optilaser, Sverige). Jeg har nå skaffet meg laser.

Andre året Rehabilitering: Redog Sverige: bruk av vannredemølle, vibrasjonsgulv, muskelmåling med mer. Vi lærer om skader, opptrening før og etter operasjoner. Nevrologi. Vedlikeholdstrening på friske, skadede og eldre hunder. Bruk av balanseball, kløv etc. Forelesninger ved veterinær, kirurg etc. Mobilisering

og justering av ledd. Bare for å nevne noe av hva dette året inneholdt.

Tredje året om handler akupressur, det vil si akupunktur uten nåler, men med manuelt press eller laser. Tradisjonell kinesisk medisin er et utrolig interessant emne, her ser man på hele dyret både fysisk og psykisk.

Vi har også hatt om Elektroterapi (Tens).

Dette er bare noe av det vi har lært på disse tre årene.

Hva kan man hjelpe hunden med i bruken av det man har lært?

Her har du et lite utdrag av hva man kan bruke de forskjellige behandlingene til.

Massage: Smertelindring, Ømheter i muskler, Rehabilitering, Stress, vedlike hold, Stivheter, Forebygging mot skader med mer.

Rehabilitering: Oppbygging før og etter operasjoner, behandling av div. skader med mer. Trenings plan.

Laser: Smerte lindring, Sår heling, Skjelett plager, Muskel plager, Ødemer, Ørebetennelse, Nerve smerter, Eksem, Trigger punkter, Tender points, Arr behandling med mer.

Elektroterapi(Tens): Brukes ved akutte og kroniske smerte tilstander i ledd, Skjelett, muskler med mer.

Mobilisering og Justering av ledd: Låsninger, regulerbare skjevheter med mer.

Akupressur: Smerte lindring, Ødemer, Adferds problemer, Fertilitets problemer. Her kunne nevnes det meste, akupressur kan brukes i veldig mange sammenheng og ved utrolig mange problemer. Det er også en veldig skånsom behandlings måte.

Det er viktig å nevne, ved å ha alle disse forskjellige behandlings formene, gir det en

behandler mange redskap i behandling av hunden.

Men samarbeid med hunde eier, veterinær og evt. andre behandlere er viktig. Vi må gå sammen om å gi hunden den beste hjelpen.

I **desember 2018** ble jeg sertifisert balanseball instruktør Redog Sverige.

Kommer til å holde kurs i balanseball som bygger opp core-muskler (de leddnære musklene) som forbedrer stabilitet, balance, koordinasjon, etc. Oppbygging av muskler med mer.

Hunder fra ca. 12 mnd. Spesielt bra for eldre hunder. Arbeidende hunder og familie hunder. Friske hunder, men også hunder med div. problemer.

Jeg ble spurt om jeg kunne holde spesial kurs for mynder, det vil jeg absolutt se om vi kan få til.

Først blir det et introduksjons kurs over 2 dager, ca.3 timer pr. dag. Tanken er at det da vil bli et kurs som går over 7 uker, 2,5 time pr kursdag, 1 dag i uken. Der blir det trening med balanseballer av ulike typer og andre treningsmetoder. Og hver gang vil man lære om forskjellige temaer f.eks. eksempel anvendelse av vektmanjetter, treningsdagbok etc.

Driver nå med sær-oppgave angående lure-coursing, skader, trening etc. Var så heldig å få testhunder til oppgaven på Trøgstad i april. Denne dagen fikk jeg mange aha-opplevelser, ny kunnskap og innsikt som bare øker interessen min angående Lurecoursing. Men det får bli et annet innlegg.

Kontakt info:

Hala Angel hundeterapeut
Bente Nystuen (student)
Mob: 92252526
bentenystuen60@gmail.com

Kontakt info:

Nordisk Heste og Hundeterapiskole
v/Line Østerhagen
line@nht.no

VI FANT HJORTEFOTEN

— introduksjonskurs til blodspor

27 og 28 april arrangerte Bergen og Omegn Mynde klubb introduksjon til blodsporkurs for alle myndene i Bergen. Det var 8 ekvipasjer hver dag og alle hundene gikk to spor hver. I denne herlige myndeforsamlingen deltok det to salukier. Linda Vabø og Lasse Solberg var våre glimrende instruktører.

Foto Eileen Lindquist Hammerich

Foto Linda Vabø

Foto Eileen Lindquist Hammerich

Vi startet på Fanafjellet med tåke, regn og yr. Strålende vær ifølge våre instruktører for da holdt luktsporet seg der hvor det ble lagt ut. Etter en teoretisk innføring var det tid for å prøve. Hundene var ivrige og instruktørene viste hvordan vi skulle legge ut spor med blod.

Foto Linda Vabø

Belønning til hundene underveis langs blodsporet var roastbeef og annet fristende snadder og hundene fikk se når instruktøren la ut sporet.

Litt av poenget var at dette skulle alle få til – og det gjorde vi, både eier og hund. Et viktig fokus var at hundene skulle få «arbeide» uten forstyrrelser fra eier, så langlineføringen og kommunikasjonen med hundene hadde sine utfordringer. Det var utrolig lett å blande seg inn i iveren etter å nå målet. Nå skal det sies at det etter hvert ble veldig tydelig at salukien er en hund som jakter på syn og bevegelse. Blodsporet var absolutt interessant, men alt som fantes av roastbeef og diverse langs sporet «hoppet» de elegant over. De sniffet og snuste og fulgte sporet, men med diverse avbrekk for å markere og løfte hodet for å se om det kunne finnes noe annet interessant i terrenget.

Foto Linda Vabø

Foto Linda Vabø

Den ivrigste var nok matmor som hadde lett lassoføring med langlinen.

Det var veldig fascinerende å se hvordan de langbente som stort sett går med løftet hode og speider på tur hjemme, likevel hadde nesens plantet i bakken mens de førte an. Den store finalen var en hjortefot som salukiene observerte, konstaterte at befant seg der og deretter overså.

Nå kan det høres ut som om dette ikke var noe for oss, men alt krever øvelse. Vi hadde det i hvertfall utrolig gøy, spesielt matmor og vi fikk forsøke en tilnærming til det å være ute og hygge oss med hund som vi ikke har forsøkt før. Det skal også sies at Whippetene- de var ivrige de. Tusen takk til Linda og Lasse for noe lærerike og kjekke dager. ●

NYE NORSK CHAMPIONS 2019

Soheil Nour Deena Daneen,
Eier: Heli Kuusikko , Finland
Oppdretter: Marika Aaltonen, Finland

Classicus Britannicus
Eier: Annika Kuusikko og Heli Kuusikko , Finland
Oppdretter: Mary E Sanders Parker, UK

Husniya's Almir-Al-Uday
Eier: Martina & Siw Lagerbäck, Sverige
Oppdretter: Catrin Nilsson, Sverige

Qatiifah Bati Bikrah
Eier: Sigbjørn Stavrum og Odd Arvid Nilsen, Norge
Oppdretter: Linn Mari Sørgård og Bente Waldal, Norge

Midbar Kishuf Tarabin
Eier: Bente Waldal, Norge
Oppdretter: Dr. Gail Goodman, USA

Ta'zim Kalilah Sinaxs
Eier: Geir Tore Land & Kenneth Karlsen , Norge
Oppdretter: Marie Palmqvist, Sverige

Qirmizi Quinnelle
Eier: Annelise Wettergreen , Norge
Oppdretter: Ingunn Solberg Eriksson & Nicklas Eriksson, Sverige

Al Wathba Faazila Obi El-mas
Eier: Sara Hägg , Sverige
Oppdretter : Sara Hägg, Ingela Hägg, Carina Pettersson
Sverige

Ta'zim Khaziin
Eier: Ine Dyngeland Norge
Oppdretter: Marie Palmquist Sverige

NY IMPORT

Lags Latifha Lionel

Eier: Helle Oskarsen
Oppdretter: Anne-Li Emanuelsdotter